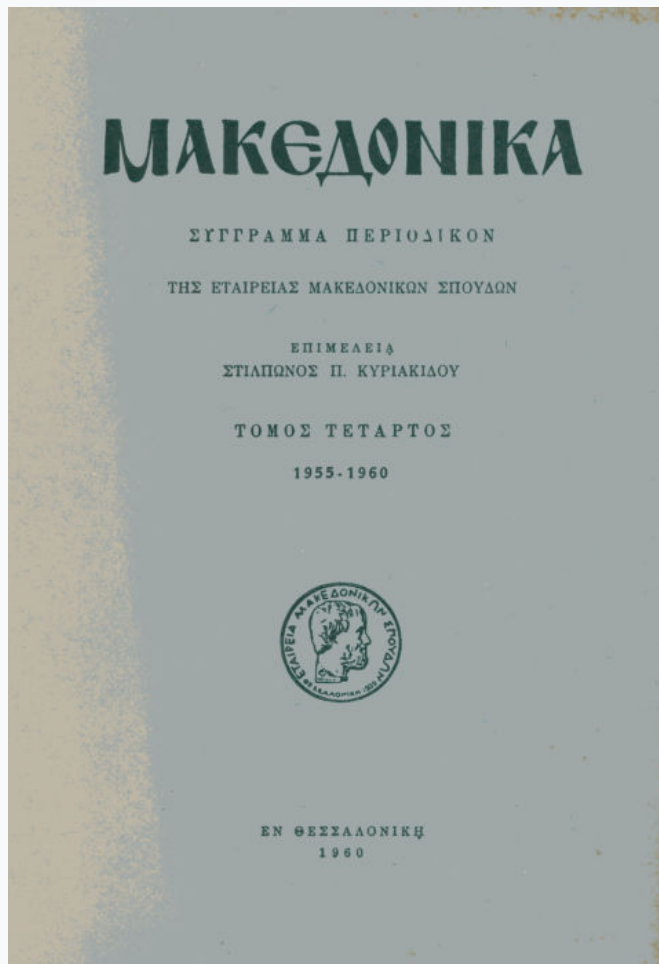

Μακεδονικά

Τόμ. 4, Αρ. 1 (1960)

Κατάλογος λειτουργικών ειληταρίων της Ιεράς Μονής Μεγίστης Λαύρας

Χρυσόστομος Λαυριώτης

doi: [10.12681/makedonika.672](https://doi.org/10.12681/makedonika.672)

Copyright © 2014, Χρυσόστομος Λαυριώτης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Λαυριώτης Χ. (1960). Κατάλογος λειτουργικών ειληταρίων της Ιεράς Μονής Μεγίστης Λαύρας. *Μακεδονικά*, 4(1), 391–402. <https://doi.org/10.12681/makedonika.672>

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΙΔΗΤΑΡΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΛΑΥΡΑΣ

[Ἡ ἀσχολία μου με τοὺς βιβλιογράφους τοῦ 14ου αἰῶνος καὶ κυρίως με τὸν βιβλιογράφον Ἰωάσαφ, ἀκμάζοντα ἐπὶ πεντηκονταετία¹ ὅλην, ἀπὸ τοῦ 1360 μέχρι τοῦ 1406 ἢ καὶ τοῦ 1418, με ὠδήγησε καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λειτουργικῶν εἰληταρίων. Ὁ βιβλιογράφος Ἰωάσαφ εἶχεν ἀποκτήσει, φαίνεται, εἰδικότητα¹ εἰς τὴν γραφὴν λειτουργικῶν χειρογράφων, ἰδιαίτερος δὲ λειτουργικῶν εἰληταρίων. Ὁ χαρακτηριστικὸς τρόπος γραφῆς αὐτοῦ ἀπαντᾷ εἰς πλῆθος εἰληταρίων, πολλὰ τῶν ὁποίων φέρουν τὴν ὑπογραφὴν του (βλ. καὶ ἐνταῦθα εἰλητάρια Λαύρας 5, 18, 25, 28, 32. Βατοπ. 5, 11), ἄλλα δὲ δύνανται ν' ἀποδοθοῦν εἰς αὐτὸν λόγῳ ἀκριβῶς τῆς χαρακτηριστικῆς γραφῆς. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ Ἰωάσαφ κατ' ἐξοχὴν γραφεὺς λειτουργικῶν εἰληταρίων¹ ὁλόκληρον βιβλιογραφικὸν ἐργαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ἀνήκε, ἐγκατεστημένον εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει περιώνυμον μονὴν τῶν Ὁδηγῶν, ἔγραφεν, ὡς φαίνεται, κατὰ προτίμησιν λειτουργικὰ χειρόγραφα καὶ εἰλητάρια. Τὴν δρᾶσιν τοῦ βιβλιογραφικοῦ τούτου ἐργαστηρίου δυνάμεθα ἂν παρακολουθήσωμεν ἀδιαλείπτως ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 14ου αἰῶνος μέχρι τῶν παραμονῶν τῆς Ἀλώσεως.¹ Ὁ λαμπρὸς βιβλιογράφος Χαρίτων (μεταξὺ τῶν πολλῶν ὑπ' αὐτοῦ γραφέντων χειρογράφων εἶναι καὶ τὸ πολυτιμὲς Ψαλτήριον Ἰβήρων 1384 κατ' ἐντολὴν τῆς χήρας τοῦ Ἀνδρονίκου Γ' Παλαιολόγου Ἀννης), οἱ βιβλιογράφοι Ἰωακείμ (ἀρχαὶ 14ου αἰ.: Α 16), Γρηγόριος (1380: Β 19), Σωφρόνιος (Α 29), Ματθαῖος (Α 37) καὶ Γεδεών (Α 10, 22, 46), τῶν ἀρχῶν τοῦ 15ου αἰῶνος οἱ τελευταῖοι, ἀνήκουν ἀναμφιβόλως εἰς τὸ βιβλιογραφικὸν ἐργαστήριον τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν, ὡς δείκνυει ἡ χαρακτηριστικὴ γραφὴ τῶν βιβλιογράφων τούτων (βλ. *εἰκ.* 8 - 11).

Τὸν ἐνταῦθα δημοσιευόμενον κατάλογον τῶν λειτουργικῶν εἰληταρίων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας εἶχε καταρτίσει, μετὰ τοῦ καταλόγου ὅλων τῶν κωδίκων τῆς μονῆς, κατὰ τὸ τέλος περίπου τοῦ 19ου αἰῶνος, ὁ τότε βιβλιοθηκᾶριος Χρυσόστομος προηγούμενος Λαυριώτης. Ὑπεῖκων εἰς ἰδιαίτεραν παρακλήσιν μου καὶ ἐμφορούμενος ἐξ ἄγνου πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὰ πράγματα ἐνδιαφέροντος, ἀντέγραψε καὶ συνεπλήρωσε τοῦτον ἐν μέρει ὁ νῦν βιβλιοθηκᾶριος γέρον Παντελεῖμων Λαυριώτης, εἰς τὸν ὁποῖον πλεῖστα ὀφείλονται, πλην τῶν ἰδικῶν μου, καὶ τῶν παλαιογραφούντων καὶ λοιπῶν ἐπιστημόνων αἱ χάριτες.

Τὰ εἰλητάρια εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ μελετήσω εἰς δύο ἐπισκέψεις μου εἰς τὴν Μονὴν τῆς Μεγίστης Λαύρας, κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1955 καὶ τοῦ 1957. Εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ Χρυσοστόμου προσέθεσα καὶ τὰς ἰδικὰς μου παρατηρήσεις, ἀφορώσας κυρίως εἰς τὴν χρονολόγησιν καὶ τοὺς γραφεῖς τῶν χειρογράφων, ἐτέθησαν δὲ

¹ Περὶ τοῦ βιβλιογράφου Ἰωάσαφ καὶ τοῦ βιβλιογραφικοῦ ἐργαστηρίου τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν πραγματευόμενα ἐν ἐκτάσει εἰς εἰδικὴν μελέτην, ἥτις θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸν προσεχῆ τόμον τῆς *Byzantinische Zeitschrift* (1958).

πρὸς διάκρισιν αἱ ἰδικαί μου προσθήκαι ἐντὸς ἀγκυλῶν. Ἐκφράζων καὶ αὐθις τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς γέροντας Ἐπιτρόπους τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ πρὸς τὸν γέροντα Παντελεήμονα διὰ τὴν κατὰ τὰς δύο ἐπισκέψεις μου πρόθυμον καὶ πολῦτιμον εἰς τὴν ἐν γένει ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ἐργασίαν μου συμπαράστασίν του, χαίρω ἰδιαιτέρως, διότι διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ καταλόγου τούτου, ὡς καὶ τοῦ εὐθὺς μετὰ τούτου δημοσιευομένου καταλόγου τῶν εἰληταρίων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου, γίνεται ἀπαρχὴ γονίμου συνεργασίας τῶν κατὰ κόσμον ἐρευνητῶν μετὰ τῶν λογίων μοναστῶν διὰ τὴν ἐρευναν καὶ τὴν καταξίωσιν τῶν πολυτίμων θησαυρῶν τοῦ ἁγιωνύμου Ὁρους.¹

ΑΙΝΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ]

1. 0,26 x 5,70 [14ος αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Ἱω. Χρυσοστόμου μετὰ τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων εἰς μνήμην ἁγίων. Ἐν τῷ κειμένῳ παρενέιρεται καὶ Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας.

Ἐν τέλει: *Τὸ παρὸν κοντάκιον ἐδόθη ἐν τῷ | ἁγίῳ βήματι τῆς Λαύρας παρὰ τοῦ ἐν | μοναχοῖς κυ(ροῦ) Θεοδούλου τοῦ Μεσημβρινοῦ ψυχικῆς | ἐν Κυρίῳ σ(ωτη)ρίας.*

[Γραφὴ ἀπολύτως ὁμοία μὲ τὴν τοῦ ἀριθ. 9, παρεμφερῆς πρὸς τὴν τοῦ ἐργαστηρίου τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν (βλ. *εἰκ. 1* καὶ *2*).

Ἐν ἀρχῇ ἐρυθρὸν ἐπίτιτλον].

2. 0,25 x 7,68 [13ος αἰ. ἀκέφ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου (ἐλλιπής).

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐκφωνήσεως τῆς εὐχῆς τῆς μικρᾶς εἰσόδου, ἐκπεσόντων τῶν πρὸ αὐτῆς. Τὰ εἰρηνικά καὶ αἰτήσεις ἐν τῇ ὧρ ὑπὸ μεταγενεστέρης χειρὸς. Ἐν τέλει, ἐπιτομὴ ὑπὸ μεταγενεστέρης χειρὸς, ἡ εὐχὴ «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως κλπ.».

Εἰκόνες καὶ ἔτεραι παραστάσεις φέρονται αἱ ἐξῆς: 1) Ἀγγελος ὑψὼν ἐν μικρῷ κύκλῳ ἀποτελοῦντι τὸ στοιχεῖον Ο τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐν τῇ εὐχῇ «Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπανόμενος κτλ.». 2) Ἀλέκτωρ σχηματίζων τὸ Κ. 3) Ὁ ἱερουργὼν ἐν εὐλαβεῖ σχήματι κρατῶν κεχυρωμένην προσφορὰν ἀποτελοῦσαν τὸ Ο, ἐν τῷ «Ὁδδεις ἄξιος». 4) Ὁ αὐτὸς σχηματίζων τὸ Κ (*εἰκ. 5*). 5) Ὁρθογώνιον 16 x 14, ἐν ᾧ τὸ θυσιαστήριον μετὰ οὐρανοῦ, οὗ ἄνωθεν ὁ Κύριος ἡμῶν κρατῶν τὸ Εὐαγγέλιον, περὶ δὲ Αὐτὸν ἄγγελοι παρακύπτοντες. Πρὸ δὲ τοῦ θυσιαστηρίου ἀρχιερεὺς μετὰ τριῶν συλλειτουργῶν. 6) Ὁ Κύριος ἡμῶν καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ παριστῶν τὸ Ο, ἐν τῇ εὐχῇ «Ὁ ὢν Δέσποτα». 7) Ὁρθογώνιον 15 x 13, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἡμῶν παρίσταται κυκλούμενος ὑπὸ τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων καὶ ὑπὸ τῆς κτίσεως προσκυνούμενος, πρὸ τῆς εὐχῆς «Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων». 8) Πρὸ τῆς φράσεως τῆς προηγουμένης εὐχῆς «πλάσας

¹ Τὰ εἰλητάρια εἶναι περγαμηνά, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαίρεσεων, ὅπου τοῦτο δηλοῦται ρητῶς.

γάρ τὸν ἄνθρωπον» ἐν ὀρθογώνῳ 20 x 14 οἱ πρωτόπλαστοι καὶ ἡ παρά-
 βασις αὐτῶν. 9) Ὁρθογώνιον 24 x 13, ἐν ᾧ ἐν τρισὶ στίχοις παρίστανται
 ἄγγελοι, προφηταὶ καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν μετ' ἄλλων πιστῶν, πρὸ τῶν φρά-
 σεων τῆς αὐτῆς εὐχῆς «προφῆτας ἐξαποστείλας... ἀγγέλους ἐπέστησας φύ-
 λακας... ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου». 10) Ὁρθογώνιον 16 x 14,
 ἐν ᾧ ἡ γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν πρὸ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ εὐχῇ φράσεως «ἐπει-
 δὴ γὰρ δι' ἄνθρωπου ἡ ἁμαρτία εὐδόκησεν ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς... γενό-
 μενος ἐκ γυναικὸς» (εἰκ. 6). 11) Ὁρθογώνιον 19 x 14, ἐν ᾧ ἡ βάπτισις τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ μετὰ τῆς κουστωδίας, πρὸ τῶν φράσεων
 «Καὶ καθαρῶσαι ἡμᾶς ἐν ὕδατι... καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν
 Ἄδην». 12) Ὁρθογώνιον 17 x 13, ἐν ᾧ ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος καὶ ἡ Ἀνά-
 ληψις τοῦ Κυρίου. 13) Ὁρθογώνιον 17 x 13, -ἐν ᾧ ὁ μυστικὸς δειπνος. 14)
 Ὁρθογώνιον 13 x 13, ἐν ᾧ ἐν ἐνὶ στίχῳ φέρεται Σταυρὸς, ἡ τριήμερος
 ταφή, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Κύριος· ἐν ἐτέρῳ δὲ στίχῳ ἡ Ἀνάληψις καὶ ἡ
 ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καθέδρα, πρὸ τῶν φράσεων «Μεμνημένοι οὖν... τοῦ
 ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριήμερου ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, τῆς
 εἰς οὐρανὸς ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καθέδρας». 15)
 Ὁρθογώνιον 21 x 14, ἐν ᾧ ἐν πέντε στίχοις ἀπασαὶ αἱ τάξεις τῶν δι-
 καίων (μορφαὶ 39), πρὸ τῶν «ἡμᾶς δὲ πάντας ἐνώσαις μετὰ τῶν... προπα-
 τέρων, πατέρων, πατριαρχῶν». 16) Ὁρθογώνιον 17 x 13 φέρον τὴν Θεο-
 τόκον ἐπὶ θρόνῳ κρατοῦσαν τὸν Κύριον ἡμῶν, μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως». 17)
 Ἰωάννης ὁ Προδρόμος, κρατῶν τὸ T «Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου...». 18) Ὁρ-
 θογώνιον 14 x 13 φέρον ὀκτὼ ἀσκητὰς ἐν σπηλαίοις, πρὸ τῶν λέξεων
 «Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις». 19) Ὁρθο-
 γώνιον 16 x 13 φέρον βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας (μορφὰς 8), πρὸ τῶν «Μνή-
 σθητι Κύριε τῶν εὐσεβεστάτων καὶ πιστοτάτων ἡμῶν βασιλέων». 20) Τὰ
 τέσσαρα εὐαγγελικὰ σύμβολα, περὶ τὴν εὐχὴν «Ἦνυσται καὶ τετέλεσται»,
 γεγραμμένη ἐν σχήματι σταυροῦ. — Εὐρηνται καὶ τινα στοιχεῖα [ἀρχικά] κε-
 κοσμημένα καὶ τινες μικραὶ ἐν αὐτοῖς παραστάσεις ζώων κτλ.

[Περὶ τοῦ πολυτιμοτάτου τούτου καὶ λαμπροῦ ελληταρίου βλ. L.
 B r é h i e r, Les peintures du rouleau liturgique No 2 du monastère
 de Lavra. Ann. Inst. Kondakov (Seminarium Kondakovianum) 11
 (1940) 1 - 20. Ὁ Bréhier τὸ χρονολογεῖ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 14ου αἰῶνος,
 συγκρίνων αὐτὸ πρὸς δύο χειρόγραφα τῆς Ἑθν. Βιβλιοθήκης τῶν Παρισί-
 ων, τοῦ 1304 καὶ 1336. Ἡ γραφὴ εἶναι μᾶλλον βεβιασμένη καὶ μιμεῖται,
 κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν λειτουργικῶν χροφ, παλαιότεραν, δεικνύει ὅμως πε-
 ρισσότεραν ὁμοιότητα πρὸς τὸν τρόπον γραφῆς τοῦ 13ου αἰῶνος].

3. 0,26 x 3,98 [13ος αἰ. ἀκέφ. κολοβ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου (ἐλλιπής).

ἡ ῥεχεται ἀπὸ τῆς εὐχῆς τοῦ τρίτου ἀντιφώνου καὶ λήγει εἰς τὴν εὐχὴν τῆς μεταλήψεως.

[Ὁρθία, στρογγύλη γραφή. Πεποικιλμένα ἀρχικά.

Ἐν τέλει τῶν διπτύχων τῶν κεκοιμημένων: *Μνήσθητι Κ(ύρι)ε Γερμανοῦ ἱερο(μον)άρχου*].

4. 0,26 x 5,05 [12ος αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει: *Κ(ύρι)ε βοήθ(ει) τὸν δοῦλον σου Θεοφύλα(κτον) μο(να)χόν.*

5. 0,22 x 7,50 14ου αἰ. (1366)

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἐν τέλει: *Ἐτους ,ς'ωοε' ἰνδ. ε' μηνὶ σεπτεβρίω κ' (=1366). Θεοῦ τὸ δῶρόν καὶ Ἰωάσαφ πόνος (εἰκ. 8).*

6. 0,26 x 10,85 [12ος αἰ. ἀκέφ. κολοβ.]

Αἱ θεῖαι λειτουργίαι Βασιλείου καὶ Χρυσοστόμου, ἀμφότεραι ἀκέφαλοι.

Τὸ κοντάκιον περιεῖχε καὶ δι᾿ ἑξῆς τῶν χειροτονιῶν καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν προηγιασμένων, ὧν ἐλάχιστα μένουσιν. Ὑπὸ μεταγενεστέρας δὲ χειρὸς ἐγράφησαν εὐχαὶ τινες τῶν ἐγκαινίων καὶ ἐπὶ ἀνοίξεως ναοῦ μιανθέντος διαφόρῳ τρόπῳ. Τὰ ἀρχικά στοιχεῖα περικομψα.

[Ὀλόκληρον τὸ κείμενον ἐρυθρόγραφον. Χρυσογραφία, ποικιλόχρωμα ἀρχικά. Ἐν ἀρχῇ τῶν διπτύχων τῶν ζώντων ἀποκεκομμένον ἀρχικόν Μ].

7. 0,26 x 3,50 [14ος αἰ. ἀκέφ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ἥς ἐξέπεσεν ἡ τῆς προθέσεως εὐχή καὶ ἡ τοῦ πρώτου ἀντιφώνου. Ἐν τέλει ἡ εὐχή τῶν κολλύβων εἰς μνήμην ἁγίων, διάφορος μικρὸν τῆς σήμερον ἀναγινωσκομένης.

[Γραφή ὀρθία, στρογγύλη. Μελάνη μαύρη].

8. 0,21 x 5,07 [14ος αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει: *Μέμνησο Μηνᾶ τοῦ γεγραφότος θύτα.*

[Ἡ αὕτη ὑπογραφή καὶ ὁ αὐτὸς τρόπος γραφῆς καὶ εἰς τὸ εἰλητάριον Ἀθων. 865, Ξενοφῶντος 163. Ὁ Λάμπρος δὲν ἀναφέρει ὄνομα βιβλιογράφου· οἱ Vogel · Gardthausen, μὴ ἐννοήσαντες τὴν κλητικὴν θύτα, ἀναγράφουν τὸ εἰλητ. Ξενοφ. ὑπὸ τὸ ὄνομα Μηνᾶς θύτης.

Ὁρθία στρογγύλη γραφή. Ἐπίτιτλον καὶ ἀρχικά γράμματα ἐρυθρά].

9. 0,26 x 7,16 [14ος αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἐν τέλει: Ἐδόθη τὸ παρὸν κοντάκιον παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς | κν(ροῦ) Θεοδούλ(ου) τοῦ Μεσημβρινοῦ εἰς τὸ ἅγιον βῆμα τῆς | Λαύρας.

[Γραφή ἡ αὐτὴ τοῦ ἀριθ. 1 (βλ. εἰκ. 1 καὶ 2). Ἐπίτιτλα καὶ ἀρχικά γραμμάτια. Εἰς τὰ δίπτυχα τῶν ζώντων, ἐν τῇ ᾧα, διὰ χειρὸς τοῦ ἀφιερωτικοῦ σημειώματος: Μνήσθη(τι) δέσποτ(α) ἄγ(ιε) τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Θεοδ(οῦ)λ(ου)].

10. 0,28 x 5,54 15ος αἰ. (1420)

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἐν τέλει: Θεοῦ τὸ δῶρον | καὶ τοῦ Γεδεὼν πόνος. | Ἐτους ,ς ρακῇ | ἰνδ. ιγ' μηνί | ἰουνίω ιθ' [1420]. [Κάτωθεν διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς, ἀλλὰ μὲ μικρότερα γραμμάτια:] Ζωσιμᾶ ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ π(ατ)ρ(ό)ς [πρβ. καὶ ἀριθ. 22 καὶ 46].

[Γραφή ἡ τυπικὴ τοῦ ἐργαστηρίου τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν].

11. 0,25 x 3,69 [τέλ. 13ου—ἀρχ. 14ου αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου,

φέρουσα ἐν ἀρχῇ ἐπίτιτλον κόσμημα. Ἐκπεσόντων τεμαχίων περγαμινῆς, ἔλλειπousι τὰ ἀπὸ τῆς εὐχῆς τῆς προθέσεως μέχρι τῶν «Ὅσοι κατηχοῦμενοι προέλθετε, οἷς συνεκφέρονται καὶ τὰ «Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε» (πρβ. ἀρ. 6). Ἐτι ἔλλειπousιν ἀπὸ τῶν «Μνήσθητι Κύριε πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων» μέχρι τέλους σχεδόν.

Ἐν τέλει: Ὁ γραφεὺς ταπεινὸς Θεόδωρος ὁ Ἀγιοπετρίτης.

[Ὡραία στρογγύλη γραφή (εἰκ. 7). Ὁ Θεόδωρος Ἀγιοπετρίτης ἀντιγράφει κώδικας ἀπὸ τοῦ 1278 μέχρι τοῦ 1307¹].

12. 0,27 x 8,25 [13ος αἰ. ἀκέφ., κολοβ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου,

μικρὸν ἑλλιπὲς ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει, ἔνθα φαίνονται αἱ δύο εὐχαὶ τοῦ Σκενοφυλακίου «Ἦνυσται καὶ τετέλεσται» καὶ «Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου».

[Εὐμεγέθης, στρογγύλη γραφή].

13. 0,23 x 7,71 10ος αἰ. [ἀκέφ.]

Αἱ θεαὶ λειτουργίαι Βασιλείου (ἀκέφ. μικρὸν) καὶ Χρυσοστόμου (ἀ-

¹ Βλ. Marie Vogel-Victor Gardthausen, Die griechischen Schreiber des Mittelalters und der Renaissance. Leipzig 1909 [Zentralblatt für Bibliothekswesen, Beiheft XXXIII] ἐν λέξει. (Εἰς τὸ ἐξῆς: VG).

κέφ. ἀπὸ τῆς εὐχῆς τῶν κατηχουμένων), καὶ τινες εὐχαὶ [εὐχὴ εἰς ἀδελφοποίησιν, εὐχὴ εἰς κόλλυβα μνήμης ἁγίων, εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐν βρώμασι σκανδαλισθέντων, εὐχὴ ἐπὶ ἀρρώστων], ἐν αἷς ἡ τῶν κολλύβων εἰς μνήμην ἁγίων ἀξία μελέτης, αἵρουσα, ὡς εἰκάζω, τὴν ἐν τῇ συνήθως ἀναγινωσκομένην ἔμφαινομένην ἀνωμαλίαν.

Ἐν τοῖς διπτύχοις (Χρυσοστόμου) γίνεται μνήμη τοῦ δνόματος Πολυεύκτου ὡς ἀρχιεπισκόπου [*Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κ(ύρι)ε τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Πολυεύκτου*], ἐξ οὗ εἰκάσειεν ἂν τις γραφῆναι τὸ παρὸν κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα (πρβλ. Μ. Γεδεών, Πατρ. Πίνακες). [Ὁ Πολύευκτος πατριάρχης ἀπὸ τοῦ 956 μέχρι τοῦ 970 βεβαίως δὲν γίνεται ρητῇ μνεῖα ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, εἶναι ὅμως λίαν πιθανὸν νὰ νοῆται ὁ πατριάρχης Πολύευκτος, μετὰ τὴν χρονολογικὴν δὲ ταύτην τοποθέτησιν συμφωνεῖ καὶ ὁ τρόπος τῆς γραφῆς τοῦ εἰληταρίου (βλ. *εἰκ.* 3)].

Τὸ σύμβολον τῆς πίστεως ἀναφέρεται διὰ τῶν λέξεων «ἐρὸν μάθημα τῆς πίστεως».

[Ποικιλόχρωμα καὶ χρυσόγραφα ἀρχικά].

14. 0,23 x 3,91 [13ος αἱ. ἀκέφ. κολοβ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

[Στρογγύλη γραφή. Ὡραιότατα ποικιλόχρωμα ἀρχικά].

15. 0,19 x 7,35 [11ος αἱ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἐγραψεν Ἰσως Θεοφάνης μοναχός. [Τοῦτο συνεπέραναν ὁ συντάκτης προφανῶς ἐκ τῆς σημειώσεως ἐν τῇ ᾧα παρὰ τὰ διπτύχα τῶν ζώντων διὰ κεφαλαιογραμμάτου γραφῆς ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ βιβλιογράφου: *Μνήσθη(η)τ(ι) Κ(ύρι)ε τὴν ψυχ(ήν) τοῦ δούλ(ου) σου Θεοφά(νους) (μον)αχ(οῦ)*. Ἄν οὗτος εἶναι ὁ γραφεὺς, πιθανὸν νὰ ταυτίζεται πρὸς τὸν Θεοφάνην ταπεινὸν μοναχόν, βιβλιογράφον δρῶντα ἀπὸ τοῦ 1004-1023 περίπου (βλ. VG)].

[Τὸ εἰλητάριον πολυτελές, μετὰ πολύχρωμα ἀρχικά καὶ ποικιλόχρωμον ἐπίτιτλον ἐν ἀρχῇ].

16. 0,23 x 5,12 [14ος αἱ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει: *Χ(ριστ)ὲ δίδου μογήσαντι τετὴν πολύολβον ἀρωγήν. Θ(εο)ῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωακεὶμ πόνος*. [Μετὰ τὸ «Ἀξιον ἐστίν»: *Μνήσθητι τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου δούλου σου Νίφωνος*].

[Γραφὴ τοῦ βιβλιογραφικοῦ ἐργαστηρίου τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν (*εἰκ.* 10). Ὁ γραφεὺς εἶναι πιθανῶς ὁ αὐτὸς μετὰ τὸν γραφεὰ τοῦ κώδ. Laurent. 11,1 τοῦ ἔτους 1327].

17. 0,24 x 4,00 [13ος αἰ. ἀκέφ. κολοβ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

[Ποικιλόχρωμα ἀρχικά].

18. 0,22 x 5,90 14ος αἰ.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει ἡ χρονολογία ἐγένετο ἐξίτηλος, διακρίνονται ὁμως τάδε: Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Ἰωάσαφ, ὃς ἐστὶ πάντως ὁ αὐτὸς γραφεὺς καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5. [Διακρίνονται μόνον: Ἔτους... | μηνί... | Θ(εο)ῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος | Ἰωάσαφ. Ὁρθῶς ὁ συντάκτης εἴκασεν ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ γράψαντος τὸ ελλητάριον ἀρ. 5 (βλ. εἰσαγωγὴν σελ. 391). Ὁ πεπειραμένος οὗτος βιβλιογράφος ὑπογράφει συνήθως Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάσαφ πόνος μόνον εἰς τὰ ἐντελῶς πρῶιμα χφφ του (Ἀθων. 15588, Παντελ. 82, ελλητάριον ἔτους 1360¹ καὶ Βρετ. Μουσ. Burn 18, ἔτους 1366) ἡ ὑπογραφή ἀπαντᾷ ὡς ἐνταῦθα: καὶ πόνος Ἰωάσαφ. Εἰς τοὺς αὐτοὺς χρόνους (1360 - 1366) πρέπει νὰ τοποθετηθῇ καὶ τὸ παρὸν ελλητάριον καὶ ἡ γραφή δὲν ἔχει ἀποκτήσει εἰσέτι τὴν εὐροϊαν τῶν μεταγενεστέρων χειρογράφων τοῦ ἰδίου.

Εἰς τὰ δίπτυχα: Μνήσθητι Κ(ύρι)ε τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δειμνήστων δούλων σου Κωνσταντίνου καὶ Δημητρίου, Ἡσαΐου, Γαβριήλ, Γρηγορίου, Θεοκτίστου (δυστυχῶς τὰ ὀνόματα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔχουν καταστῇ ἐξίτηλα καὶ ἔχουν γραφῇ ἐκ νέου διὰ δευτέρας χειρός).

Ἐρυθρὰ καὶ κυανὰ ἀρχικά γράμματα].

19. 0,24 x 4, 29 [14ος αἰ. ἀκέφ. κολοβ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

[Εἰς τὰ δίπτυχα: Μνήσθητι Κ(ύρι)ε τῶν ψυχῶν τῶν δούλων σου Δωροθέου ἱερομονάχου, Ἰωακείμ καὶ Ζηνοβίας τῶν μοναχῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν καὶ Ἀθανασίου (κενόν).

Μνεῖα εἰς τὰ δίπτυχα τῶν αὐτῶν ἀκριβῶς ὀνομάτων καὶ εἰς τὸ ελλητάριον Βατοπεδίου ἀρ. 19 (βλ. κατωτέρω σελ. 406). Γραφή ἡ τυπικὴ τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν, οὐχὶ ὁμως τοῦ αὐτοῦ βιβλιογράφου μὲ τὸ ελλητ. Βατοπ. 19].

20. 0,24 x 7,08 [13ος αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου,

οὗ καὶ ἡ εἰκὼν προτέτακται, ἀνωθεν δὲ ταύτης ἡ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν σταυρώσεως (φθαρεῖσα). Τὸ πρῶτον στοιχεῖον Ὁ παρίσταται ὑπὸ χειρὸς κρατοῦσης ἄρτον φέροντα τὸν Κύριον ἡμῶν, «Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον». Τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα ἐν γένει περίκοσμα, τινὰ παρίστανται

¹ Ἐσφαλμένος παρὰ Λάμπρῳ: καὶ πόνος Ἰωάννου.

διὰ ζώων, πτηνῶν. Ἐν Κ εἰκονίζει ἄνθρωπον, ὃν περιελίσσει ὄφιν. Τὸ κείμενον γεγραμμένον μέλανι χρυσῷ, κυανῷ καὶ μολυβδόχρῳ.

21. 0,27 x 7,80 [14ος αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

[Γραφή ὁμοιάζουσα πολὺ πρὸς τὴν τῶν ἀρ. 1 καὶ 9, ἀλλ' αὐστηροτέρα (εἰκ. 4)].

22. 0,25 x 3,17 [ἀρχ. 15ου αἰ. ἀκέφ. κολοβ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου,

αἰῶνος 15ου (1420), γραφεῖσα ὑπὸ Ζωσιμᾶ ἱερομονάχου, ὃν ὑπολαμβάνω τὸν αὐτὸν καὶ ἐν ἀριθ. 10, ἢ μᾶλλον ὑπὸ Γεδεὼν μοναχοῦ.

[Τὸ εἰλητάριον, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, δὲν φέρει βιβλιογραφικὸν σημεῖωμα, ἡ γραφή ὅμως εἶναι ἀπολύτως ὁμοία πρὸς τὴν τῶν εἰληταρίων ἀρ. 10 καὶ 46, καὶ ὁρθῶς ὁ συντάκτης τοῦ καταλόγου συνεπέρανεν ὅτι ἐγράφη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Γεδεὼν, τοῦ γράψαντος καὶ ἐκεῖνα (οὐχὶ βεβαίως τοῦ Ζωσιμᾶ, ὅστις δὲν εἶναι γραφεύς, ἀλλὰ προφανῶς ὁ κτήτωρ). Τὰ τρία ταῦτα εἰλητάρια, περιέχοντα τὰς λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου (ἀρ. 22), τοῦ Μ. Βασιλείου (ἀρ. 10) καὶ τῶν προηγουμένων (ἀρ. 46), ἐγράφησαν ἀσφαλῶς καὶ τὰ τρία κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἱερομονάχου Ζωσιμᾶ τὸ αὐτὸ ἔτος 1420].

23. 0,18 x 3,42 [13ος αἰ. ἀκέφ. κολοβ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

24. 0,25 x 2,60 [15ος αἰ. ἀκέφ. κολοβ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

25. 0,26 x 5,55 14ος αἰ. (1366)

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἐν τέλει : Ἰωάσαφ πέφνκα λευΐτου | πόνοσ. | Ἐτους 500δ' ἰνδ. δ' | μηνί λουλίου ε' [1366] (πρβ. ἀριθ. 5 καὶ 18).

[Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ ὑπογραφή δὲν εἶναι ἡ τυπικὴ τοῦ Ἰωάσαφ (βλ. σημείωσιν εἰς ἀριθ. 18), ἀποτελοῦσα μοναδικὴν ἐξάφρῃσιν, ὁ τρόπος τῆς γραφῆς εἶναι ἐντελῶς ὅμοιος καὶ τὸ εἰλητάριον ἐγράφη ἀσφαλῶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ (βλ. εἰκ. 8 καὶ 9)].

26. 0,25 x 4,69 [14ος αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει : Μνήσθητι Κύριε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου Θεοφυλάκτου μοναχοῦ. Ταῦτα, λίαν ἐξίτηλα, φρονῶ οὕτως ἔχειν καὶ ὥς γε ἀπὸ τῆς γραφῆς

τοῦ ἐπ' ἀριθ. 4. [Ἀναγινώσκειται μόνον : *Μνήσθητε Κ(ύρι)ε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σουκτον (μον)αχ(οῦ)*. Ἡ γραφή οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μετὰ τὴν τοῦ ἀρ. 4, ἀλλ' οὕτε καὶ ἡ ὑπογραφή. Ἡ γραφή λίαν παρεμφερὴς πρὸς τὴν τῶν ἀριθ. 1 καὶ 9, ἀσφαλῶς τῆς αὐτῆς «σχολῆς»].

27. 0,27 x 3,88 [τέλ. 13ου - ἀρχ. 14ου αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει : *Ἐργάφη χειρὶ τοῦ ταπεινοῦ | Κοσμᾶ τοῦ [Π]αναρέτου*. [Λίαν ἐξίτηλα].

[Ἐπιμελημένη στρογγύλη γραφή. Βλ. ἄλλα δύο παρὰ τοῦ αὐτοῦ βιβλιογράφου γραφέντα χφφ, ἐπίσης ἀχρονολόγητα (13ος-14ος αἰ.) παρὰ VG].

28. 0,26 x 3,04 14ος αἰ. (1386)

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει ἀμυδρῶς ἐναπομένει : *Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάσαφ πόνος. Ἔτους, ςωλδ' ἰνδ. θ' μηνὶ ἀπριλίῳ α' ἡμέρα Κυριακῇ* [1386] (πρβ. ἀρ. 5,18 καὶ 25). [Τὸ βιβλιογραφικὸν σημεῖωμα σήμερον σχεδὸν ἐντελῶς ἐξίτηλον (ἀμυδρῶς διακρίνονται μεμονωμένα γράμματα), ἡ ἀνάγνωσις ὅμως φαίνεται ἀσφαλῆς, διότι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς ἰνδικτιῶνος συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἔτος καὶ ἡ 1η Ἀπριλίου ἦτο πράγματι κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο Κυριακή].¹

29. 0,25 x 3,43 15ος αἰ. (1418)

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει : *Θ(εο)ῦ τὸ δῶρον καὶ Σωφρονίου | πόνος. | Ἔτους, ςακς' ἰνδ. ια' μηνὶ | ἰανουα(ρί)φ κδ'* [1418].

[Γραφή ἡ χαρακτηριστικὴ τοῦ ἐργαστηρίου τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν].

30. 0,25 x 4,86 [τέλ. 14ου αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἴσως ἔγραψε Μωϋσῆς μοναχός. [Τὸ ειλητάριον δὲν φέρει βιβλιογραφικὸν σημεῖωμα, ἀλλ' εἰς τὰ δίπτυχα φέρεται : *Μνήσθητι Κ(ύρι)ε τοῦ δούλου σου Μωϋσῆως μοναχοῦ*, ἐξ οὗ ἀσφαλῶς εἶκασε καὶ ὁ συντάκτης ὅτι ἡ γραφή παρ' αὐτοῦ. Γραφή ἡ χαρακτηριστικὴ τοῦ ἐργαστηρίου τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν].

31. 0,24 x 4,03 [12ος αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου,

¹ Τὸ Πάσχα 22 Ἀπριλίου, βλ. H. L i e t z m a n n, *Zeitrechnung der römischen Kaiserzeit, des Mittelalters und der Neuzeit*. Berlin 1934 [Sammlung Götschen].

ῥς προτάσσεται [πολύχρωμον] ἐπίτιτλον κόσμημα τετράγωνον (13 x 13), ἐν ᾧ ἡ εἰκὼν τοῦ Χρυσοστόμου.

[Εἰς τὰ δίπτυχα τῶν κεκοιμημένων, χρυσόγραφα, διὰ πρώτης χειρὸς : Μνήσθητι Κ(ύρι)ε τῶν ψυχῶν τῶν δούλων σου Ἀντωνίου μοναχ(οῦ), Μαρίας μοναχῆς, Μαρίας καὶ Νικηφόρου.

Χρυσόγραφα (οὐχὶ ποικιλόχρωμα) ἀρχικά γράμματα].

32. 0,26 x 4,10 14ος αἰ. [1384]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Γραφεὺς ὁ αὐτὸς Ἰωάσαφ ὁ ἐν ἀριθ. 5, 18, 25 καὶ 28, ὡς ἐν τῷ τέλει ἀμυδρῶς φαίνεται. (Προσθήκη Γερμανοῦ ἱεροδιακόνου Λαυριώτου : Ἐν τῇ μεγάλῃ συναπτῇ : Ἔτι δεόμεθα ὑπ(ὲρ) τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων ἡμῶν Ἰω(άν)νου καὶ Εὐδοκίας). [Ἐν τῇ ᾧα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο : Ση ἀρχ=Σημείωσαι ἀρχόντων. Ἐν τέλει ἡ χρονολογία καὶ ἡ μετ' αὐτὴν ὑπογραφή τοῦ βιβλιογράφου ἔχουν καταστῇ τελείως ἐξίτηλα. Διακρίνεται μόνον : Ἔτους.....ζ' μηνὶ αὐγ..... (ἡ ὑπογραφή τελείως ἐξίτηλος). Ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τοῦ ἔτους καὶ τοῦ ἀμυδρῶς διακρινομένου ζ' εἶναι τόση, ὥστε τὸ ζ τοῦτο νὰ μὴ ἀποτελῇ τὴν μονάδα τῆς χρονολογίας, ἀλλὰ τὸ ἔτος τῆς ἰνδικτιῶνος. Ἡ μνεία τῶν βασιλέων Ἰωάννου καὶ Εὐδοκίας τοποθετεῖ τὸ χφ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1383 καὶ 1391. Πρόκειται περὶ τοῦ Ἰωάννου Ε' Παλαιολόγου καὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ συζύγου Εὐδοκίας, θυγατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Τραπεζοῦντος. Ἡ πρώτη σύζυγος τοῦ Ἰωάννου Ἑλένη, θυγάτηρ τοῦ Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ, ζῆ τοὐλάχιστον μέχρι τοῦ 1383,¹ ὁ δὲ Ἰωάννης ἀποθνήσκει τῷ 1391. Εἰς τὰ ἔτη ταῦτα, 1383 (,ςωῆα') μέχρι 1391 (,ςωῆθ') ἀντιστοιχοῦν ἔτη ἰνδικτιῶνος ς' - ιδ', ἐπομένως ἡ ζ' ἰνδ. ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἔτος ,ςωῆβ' (1384). Τὸ χρονολογικὸν σημεῖωμα πρῆπει κατὰ ταῦτα νὰ συμπληρωθῇ ὡς ἐξῆς : Ἔτους [,ςωῆβ' ἰνδ.] ζ', μηνὶ αὐγ[ούστφ...].

Γραφὴ εἶναι ἡ τυπικὴ τοῦ βιβλιογραφικοῦ ἐργαστηρίου τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν, πιθανώτατα δέ, ὡς εἶκασε καὶ ὁ συντάκτης, αὐτοῦ τοῦ Ἰωάσαφ].

33. 0,26 x 2,10 [12ος αἰ.] ἀκέφ. καὶ κολοβ. ἱκανῶς
Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

34. 0,24 x 2,72 [13ος αἰ.] ἀκέφ. καὶ κολοβ. ἱκανῶς
Τοῦ αὐτοῦ ἡ θεία λειτουργία.

¹ Archimandrit Dr Averkios Papadopoulos, Versuch einer Genealogie der Palaiologen. Diss. München, 1938, Nr. 73.

35. 0,24 x 4,76 [ἀρχ. 14ου αἰ.]

Τοῦ αὐτοῦ ἡ θεία λειτουργία.

36. 0,23 x 5,41 [12ος αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

[Ἀρχιερατική. Ἐν τέλει, κατ' ἀντίστροφον διεύθυνσιν : Τάξεις γινομένη] ἐπὶ λιτῆς μελλούσης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐξέρχεσθαι, καὶ τινες εὐχαὶ τῶν ἐγκαινίων.

Προτάσσεται ἐπίτιτλον κόσμημα· τὰ δὲ ἀρχικά στοιχεῖα κεχρυσωμένα.

37. 0,26 x 4,36 [ἀρχ. 15ου αἰ.]

Τοῦ αὐτοῦ ἡ θεία λειτουργία.

Ἐν τέλει : *Μέμνησθαι θύτα Ματθαίου γεγραφώτος.*

[Γραφή ἡ τυπικὴ τοῦ ἐργαστηρίου τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν (εἰκ. 11). Ὁ αὐτὸς Ματθαῖος ἔγραψε καὶ τὸ ελλητάριον Ἀθων. 3637, Διονυσίου 103 τοῦ ἔτους 1419. Ἡ ὑπογραφή διάφορος, ἀλλ' ὁ τρόπος γραφῆς ὁ αὐτός].

38. 0,25 x 3,46 [13ος αἰ.] ἀκέφ. καὶ κολοβ. ἱκανῶς

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

39. 0,20 x 5,26 [13ος αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος μεταγενέστερα [14ου αἰ.].

[Γραφὴ στρογγύλη, μελάνη μαύρη].

40. 0,25 x 5,53 [14ος αἰ.]

Τοῦ αὐτοῦ ἡ θεία λειτουργία.

[Γραφὴ τυπικὴ τοῦ ἐργαστηρίου τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν. Ἐρυνθρὸν ἐπίτιτλον ἐν ἀρχῇ].

41. 0,17 x 2,24 [τέλ. 13ου - ἀρχ. 14ου αἰ.]

Ἀρχιερατικὸν (μέρος). Εὐχαὶ χειροτονίας διακόνων καὶ ἱερέως. Ἐν τῇ ᾧ ὑπὸ μεταγενέστερας χειρὸς πλατυτέρα διατάξεις.

42. 0,11 x 2,32 [τέλ. 13ου - ἀρχ. 14ου αἰ.] ἀκέφ. κολοβ.

Διάταξις τῆς προσκομιδῆς καὶ τὰ διακονικά.

43. 0,13 x 2,49 [15ος αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγησμένων.

44. 0,19 x 2,58 [15ος αἰ.]

Εὐχαί τῆς θείας μεταλήψεως. [Ἔπεται (δι' ἄλλης χειρός) : Εὐχή Χρυσσοστόμου].

Ἐν τέλει : Ὁ Δανιὴλ μέμνησο τοῦ Ἰακώβου.

45. 0,20 x 4,75 [14ος αἰ.]

Ἀκολουθία τῆς θείας μεταλήψεως καὶ εὐχαριστίας, ἐν αἷς εὐχαί τινες διάφοροι τῶν συνήθων.

46. 0,20 x 2,40 15ος αἰ. (1420)

Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Ἐν τέλει Διάταξις καὶ Εἰδήσις. Ἐν ἀρχῇ ἐν τῇ ᾧ ὑπὸ μεταγενεστέρας χειρὸς σημειοῦται : «οὐ μὲν τοι λέγεται Εὐλογημένη ἡ βασιλεία, ἀλλὰ εὐλογητὸς ὁ Θεός».

Ἐν τέλει : Ἔτους ,ςζκη' ἰνδ. ιβ' μηνι | μαῖω ς' [1420]. | Θ(εο)ῦ τὸ δῶρον καὶ | τοῦ Γεδεὼν πόνοϋ. | Ζωσιμᾷ ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ πατρὸς (πρβλ. ἀριθ. 10 καὶ 22 [καὶ τὴν ἐκεῖ σημείωσιν]).

47. 0,24 x 6,34 [12ος αἰ.]

Ἐν εἵδει εὐχολογίου περιέχει α) Εὐχὰς ἔξορκισμῶν ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἄγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων, β) Τάξιν γινομένην ἐπὶ λιτῇ μελλούσης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐξέρχεσθαι, γ) Εὐχὰς ἐπὶ ἐγκαινίων, σταφυλῆς, ἀνομβρίας, λιτῆς διὰ φόβον τινά, ἐπὶ μνήστροις βασιλέων καὶ λοιπῶν, ἐπὶ λύσει στεφάνων, τοῦ βαπτίσματος.

48. 0,14 x 0,90.

Πίνακες πασχάλίων σλαβωνιστί.

[Τὸ πρῶτον φύλλον ἐκ χάρτου, τὰ λοιπὰ περγαμηνά].

49. 0,27 x 6,67 [ἀρχ. 14ου αἰ.]

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἐν τέλει : Ἰωάννου μέμνησο τοῦ γεγραφότες.

Ἐν τῇ ᾧ διὰ μεταγενεστέρας χειρὸς : Μνήσθητι Κύριε τοῦ δούλου σου Εὐθυμίου ἱερομονάχου.

[Ἡ ὑπογραφή τοῦ Ἰωάννου καὶ εἰς εἰλητάριον Ἰβήρων, μὴ περιγραφόμενον ὑπὸ τοῦ Λάμπρου. Ἡ γραφή ὁμοία πρὸς τὴν τῶν ἀριθ. 1 καὶ 9].

50. Τεμάχια εἰληταρίων.

(Σημείωσις γέροντος Παντελεήμονος : Τὰ δύο τελευταῖα ὑπ' ἀριθ. 49 καὶ 50 δὲν περιέχονται ἐν τοῖς καταλόγοις, οὔτε τοῦ προηγουμένου Χρυσσοστόμου οὔτε τοῦ ἱεροδ. Γερμανοῦ).